

Zajímavosti Velikonoční vyjížďky.

Po prvních šlápnutích na poměrně nové cyklostezce kopírující Průhonický park vpravo září Zdiměřická kaple vystavěná v roce 1818.

V obci Sulice stávala Tvrz, přímo ve snížené části terénu mezi dvojicí dodnes zachovalých rybníků na plošince asi 20x35 metrů. Poměrně mohutný příkop (i dnes až 23 m široký) napájel potůček mezi nimi tekoucí. Jihovýchodně od tohoto sídla se nacházel poplužní dvůr. Dodnes v těchto místech stojí jakési hospodářství.

O podobě zástavby z dnešního stavu vyčíst mnoho nejde. Snad ji tvořila jedna budova (neznámého půdorysu a rozměrů) chráněná po obvodu palisádou, případně dokonce hradební zdí.

Po polní cestě přijždíme do vesnice Kostelec u Křížku, kde stojí kostel Sv. Martina. Stávala zde pravděpodobně dřevěná kaple. Podle pověsti založil první svatyni svatý Vojtěch, když se vracel z Říma s mnichy benediktýnského řádu. Sv. Vojtěch zde zanechal 12 benediktýnů, sám odjel do Prahy vyjednávat s tehdejší knížetem Boleslavem II. o založení prvního mužského kláštera (roku 993 Břevnovský klášter). Po roce se vrátil, našel své druhy živé a zdravé a tak na kopci položil kámen, jako poděkování za šťastné shledání. Benediktýni zde nejspíše založili malou kamennou svatyni. Ve 12. stol. Nechal dřívější kamennou stavbu přebudovat v rotundu děkan vyšehradské kapituly (úřad zastával v letech 1157-1171), která jakožto presbytář se dochovala do dnešních dnů. Je to jedna asi z 30 rotund, která se v Čechách dochovala, Hlubočina, Volešovice, Štiřín, Nechánice, Pohofí, Skalka, Chotouň, Skuheř, Struhařov, Sulice, Těptín, Želivec, Nová Hospoda, Čakovice, Grybla, Turaně. Raritou této rotundy je, že apsida vybočuje z půlkruhu. Z tohoto období se datují i staré malby. K nejstarším malířským památkám patří fresková malba Matky Boží s Ježíškem z počátku 13. stol., která byla namalována do surového zdiva. Roku 1910 jsou v kostelním inventáři uvedeny zvony: sv. Štěpán, sv. Martin, sv. Václav, sv. Anna, sv. Jan a sv. Pavel, který byl již tehdy puklý a později se úplně ztratil. Roku 1916 začalo rekvírování zvonů vyrobených po roce 1700. U kosteleckého kostela byly odebrány zvony Václav, přelitý roku 1850 a umíráček, Jan a Pavel (vážil 120 kg) a tak v Kostelci zůstali jen zvony: Martin z roku 1685 a Anna z roku 1500. Pro zvony si přišlo deset vojnů, kteří zvony sejmuli a po provaze spustili za účasti celé obce.

Roku 1932 byly zakoupeny dva zvony. Vojtěch – Václav (vážící 250 kg), a Anna – Marie (vážící 150 kg). Zvony byly ulité firmou Herold v Chomutově. Oba v ceně 11 000 Kč. Rodina Rigenhofferů věnovala na zvony 3 000 Kč. Na kostele je nápis, že pochází z 10. století. Rozborem zdiva bylo zjištěno, že zdi kaple jsou z přelomu 12. a 13. století.

Na Zaječím vrchu nad Kamenicí se zastavujeme u hrobky rodiny Rinhofferů, která byla postavena v letech 1887-1892 J. Stibralem se sochou "Ukřižovaný" zhotovenou J.V. Myslbekem v roce 1890. Od místa se zvolna svažuje příjemná alej, která vede k areálu neogotického zámku Kamenice.

Tvrz v místech dnešního zámku je uváděna již kolem roku 1430. V polovině 16. století je uváděna jako pustá, aby byla roku 1559 za Pavla Žďárského z Lovče opět obnovena. V dalších letech často mění majitele a koncem 18. století je již nazývána zámkem. Začátkem 19. stol. Ringhofferové v Kamenici začínají průmyslově zpracovávat měď, vystavěna je válcovna plechů atd – základ současného podniku Strojmetal.

Nejvyšší vrch Hornopožárského lesa je Grybla (514 m). Poblíž vrcholu lze nalézt zbytky tvrziště. Na jižním svahu skloněném k Sázavě se na rozloze více než 1 km² nachází stejnojmenná rezervace s roztroušenými skalami, osamělými balvany často porostlými mechem a s chráněným lesním porostem s buky a duby. Vrchol Grybly je zalesněný a není přístupný po žádné cestě, terén směrem na jih k Panské skále je navíc rovinatý, proto není snadné vrchol nalézt. Uprostřed rezervace leží Panská skála s vyhlídkou k jihu a jihovýchodu.

Končíme v historickém „zlatohorním“ městě Jílové. První písemná zmínka o Jílovém pochází z roku 1045. Už více než 650 let se město honosí přízviskem „královské zlatohorní“. Roku 1992 bylo Jílové u Prahy uznáno Ministerstvem kultury městskou památkovou zónou. První datovaná zpráva o městečku Jílovém pochází z 13. 9. 1331 Zástavní listina Oldřicha Zajíce z Valdeka. Mezi nejcennější budovy patří radnice (tzv. dům Věže), postavená ve 14. století, a dům Mince, kde je umístěno regionální muzeum s obsáhlou expozicí věnovanou dobývání zlata. Z dalších památek stojí za zmínku kostel Božího těla, kostel svatého Vojtěcha na náměstí a kaple svatého Václava.

Významnou technickou památkou je Žampašský most. Leží na posázavské trati v údolí Kocour směřujícím k Sázavě. O něco výše v témž údolí jsou dvě zlatokopecké štoly sv. Josef a sv. Antonín Paduánský, zpřístupněny s průvodci regionálního muzea z Jílového. Třetí zpřístupněnou štolou je štola Halíře pod stejnojmenným vrchem kousek od železniční stanice Jílové u Prahy.

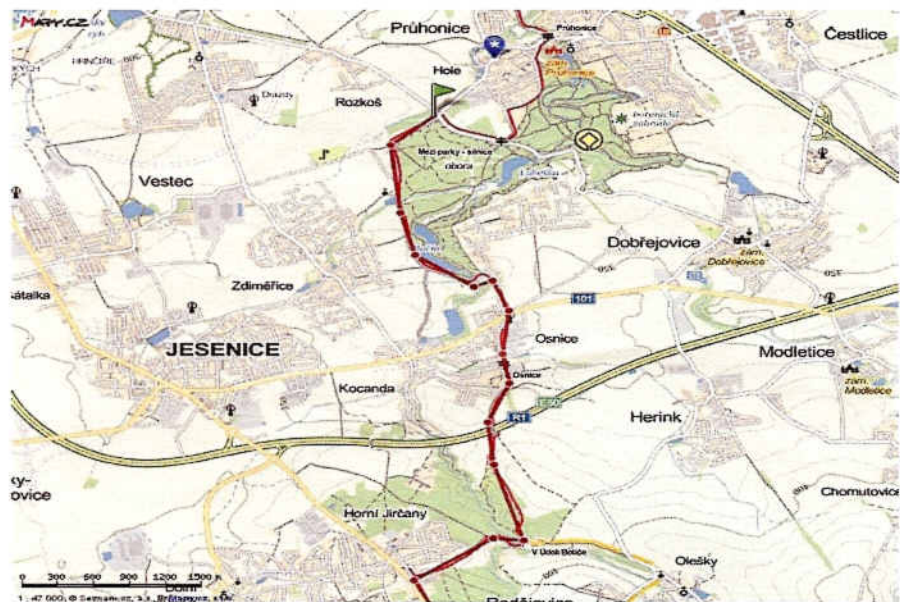
Ještě než navštívíme místní cukrárnu nebo hospodu, vyšlápneme si pouhých 4,5 km na kopec Pepř 448 m. n. m. kde je volně přístupná rozhledna.

Za předpokladu, že neprší, není moc bahna a zima, cestou pojídáme mazance, sladkosti a jiné velikonoční dobroty.

Organizátor vyjíždky i upoutávky kolem jakých zajímavých staveb nebo přírodních lokalit jsme vlastně jeli, je HMS.

Kdo byl:

Bílá sobota 30. 3. 2013

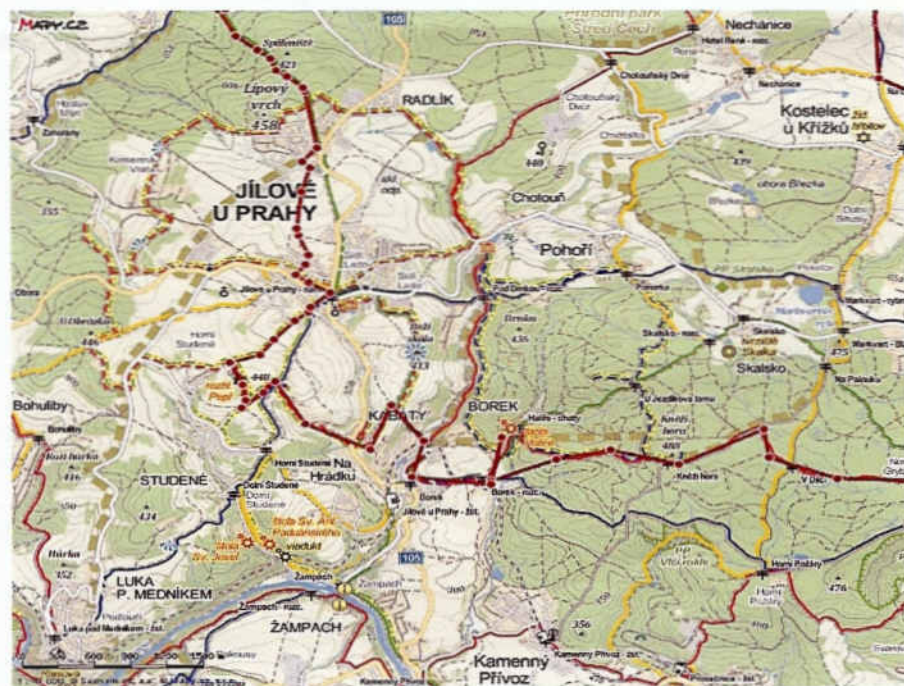
Start Průhonice – Radějovice

Radějovice – Kostelec u Křížku

Kostelec u Křížků – Těpín, Gryblá, Borek, Kabáty

Kabáty - Jiłové – rozhledna Pepř